

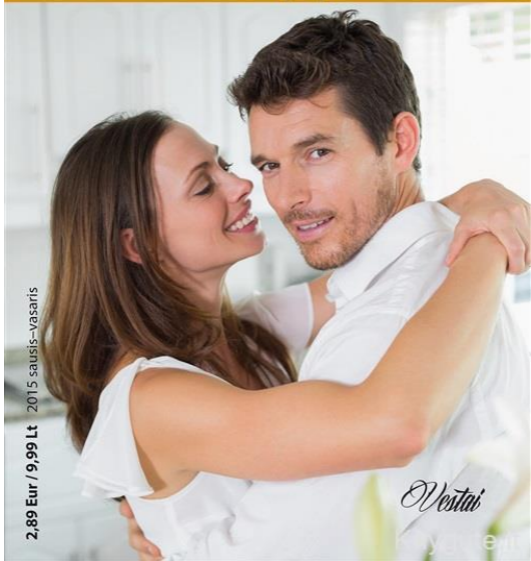
Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

KELLY HUNTER
Meilė nėra paprasta

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 sausis–vasaris

Vestai

Kelly Hunter
(Keli Hanter)

MEILĒ NĒRA PĀPRASTA

Trečiasis tetralogijas
Vestai
romanas

Versta iš Kelly Hunter, *What the Bride Didn't Know*, 2014
© Kelly Hunter, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Dovilė Vaišvilaitė-Akdere, vertimas iš anglų kalbos, 2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-837-9

„Svajonių romanai“ yra UAB „Svajonių knygos“ prekių ženklas.

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Prologas

Septyniolikmetė Lena jau kurį laiką laužė galvą. Ji suvokė, kad užduotis kažkaip susijusi su Eulerio formule ir kompleksiniu z dydžiu. Pagaliau suaimanavusi ji padėjo pieštuką ant languoto popieriaus ir rankomis užsidengė akis, kad nematytų už stiklinių durų plytinčio vandenyno. Vasara ir mokslai jai niekada nesisiderino. Ypač kai paplūdimys buvo vos už kelių metrų nuo namų, o jos vyresnysis brolis tik jiems grįžus iš mokyklos iškart puolė į bangas.

Lenai atrodė neteisinga, kad Džaredas matematikos namų darbus sugebėdavo atlikti atmintinai. Negelbėjo ir tai, kad jos *jaunesnieji* brolis ir sesuo buvo apsigimę genijai – vienas blogasis, kitas gerasis – ir šeštą užduotį būtų atlikę greičiau nei per dešimt sekundžių. Keturiolikmetė Popė – kuri nebuvo blogoji – Lenai neabejotinai būtų padėjusi, jeigu nebūtų buvusi pakviesta į Kvinslendo universiteto idėjų kalvę ir pastarąsias dienas daugiau laiko leidusi Brisbene nei namuose. Aplinkui nesišlaidė ir trylikmetis Deimonas. Jis jau nesuskaičiuojamą kartą sėdėjo paliktas po pamokų, nes laikėsi teorijos, kad elgdamasis itin nepa-

klusniai ir klastingai, ap-skritai išvengs bet kokio dalyvavimo įvairiose slaptųjų agentūrų idėjų kalvėse. Nors Lena nelabai tikėjo jo sėkme, iniciatyva jai atrodė sveikintina.

Kai žmogus toks sumanus, pasaulis negali jo nepastebėti.

Na, jai šiuo požiūriu jaudintis reikėjo mažiau.

Atsiduso ir atsidengusi akis paėmė į rankas pieštuką. Šešta užduotis. Ji tarsi šaipėsi iš jos. Kažkoks mažas, niekingas klausimėlis, į kurį visi jos nepaprastos šeimos nariai būtų atsakę net miegodami.

- *Proto vargeta*, - sumurmėjo Lena.

- Ką vadini proto vargeta? - už nugaros pasigirdo žemas, viliojantis balsas. Ji krūptelėjo, nes negirdėjo nieko įeinant. Tačiau balsą be mat pažino. Suraukusi kaktą atsigrėžė į Adrianą Sinklerį - už dviejų namų gyvenantį kaimyną, kuris nuo darželio laikų buvo geriausias Džaredo draugas.

- Nejaugi nežinai, kad reikia belstis? - piktai subambėjo Lena. Dar nebaigusi sakinio ji suprato, kad kvailesnio priekaišto nebūtų galėjusi sugalvoti. Adrianui nereikėdavo belstis - jis čia, galima sakyti, gyveno.

- Nenorėjau nutraukti tavo minčių srauto.

- Bet nutraukei.

Adrianas kreivai šyptelėjo.

- Sakei proto vargeta. Pamaniau, kad kreipiesi į mane.

- Kvailys.

- Matai? Puikiai supranti, apie ką kalbu.

Lena niekada nelikdavo abejinga rudoms besijuokiančioms Adriano akims.

- Tas kreivas vypsniš tau nepadės.

- Na, tai ne visai tiesa. Ar Džaredas namie?

- Ten, - Lena mostelėjo galva į Ramųjį vandenyną. Šis tebebuvo žydras. Toks pat viliojantis. Brolis su bang-lente rankoje lipo į krantą. - Kodėl tu ne su juo?

- Kaip tik apie tai galvoju, - atsakė Adrianas.

- O kodėl tu čia?

- Rytoj matematikos testas.

Lena jį mąsliai nužvelgė. Mokykloje Adrianas buvo pasirinkęs tuos pačius dalykus, kaip ir Džaredas. Kaip ir ji. Na, gal išskyrus vieną kitą kalbą. Jiedu buvo viena klase aukščiau už ją.

- Ką žinai apie Eulerio formulę ir kompleksines plokštumas?

Adrianas priėjo artyn ir palinko virš jos pe-

ties.

- Kuris klausimas tau neduoda ramybės?

- Šeštas.

- Papildomas klausimas? Juk žinai, kad jį gali palikti neatsakytą, tiesa?

- Apsimeskime, kad tokio pasirinkimo neturiu. Niekada neturėjau. Tik ne šiuose namuose.

- Na, gerai, - Adrianas paėmė Lenos vadovėlį ir ėmė jį vartyti taip, lyg žinotų, ko ieškąs. Jo riešai buvo laibi ir ilgi, plaštakos plačios kaip laivaračio mentės, pirštai tvirti ir stiprūs, nusėti nuospaudų nuo jėgos ait-varų ir banglenčių. Jai kilo nenugalimas noras pridėti savo plaštaką prie jo ir pamatuoti, tiksliai įsiminti jo rankų šilumą, dydį ir šiurkštumą...

Netikėtai vadovėlis dusliai dunkstelėjo į stalą ir Adrianas pirštu besdamas į tekstą krūtinė brūkstelėjo Lenai per petį... *Po galais*, kambaryje darėsi karšta.

- Gal nori prisėsti, - pajutusi poreikį gauti šiek tiek erdvės kvėpuoti pasiūlė Lena.

- Šiandien prisisėdėjau.

Ji neramiai pasimuistė - šnervės, jos nelaimė, buvo pilnos Adriano kūno kvapo. O jis dvelkė gundančiai - švara ir prieskoniais, - ir visa tai po popietės, praleistos mokykloje

sportuojant. Tarsi prieš atvykdamas čia būtų spėjęs palįsti po dušu, o tai jau būtų buvę neįlogiška, nes grįžęs jis visada skubėdavo į vandenyną.

- Taigi, - kimesniu nei įprasta balsu tęsė Adrianas. - Šeštas klausimas.

Taip. Šeštas klausimas. Lena prisivertė sutelkti mintis į sprendžiamą uždavinį.

- Mėginau rasti...

- Kas čia vyksta? - tarpduryje pasigirdo piktas balsas. Lena žinojo kiekvieną savo vyresniojo brolio balso niuansą, todėl nė nepakėlus akių suprato, kad jo kakta suraukta.

Visgi žvilgsnį ji galiausiai pakėlė ir smalsiai pažvelgė į primerktas Džaredo akis. Jo plaukai buvo juodi ir nepaklusnūs kaip ir jos, tik jos buvo gerokai ilgesni ir dar nepaklusnesni. Brolio akys mėlynesnės, o jos šviesoje visada atrodydavo labiau pilkos nei mėlynos. Jie abu buvo atletiško sudėjimo. Lena troško apvalumų, bet žinojo, kad jų sulaukti neįlemta. Dabar jos kakta buvo suraukta taip pat kaip ir brolio - matyt, tai buvo šeimos bruožas.

- Ką čia veiki? Ar paplūdimyje per mažai Džaredo Vesto fanatikių? - Lenos broliui netrūko populiarumo. Dauguma merginų steng-

davosi susidraugauti su ja vien dėl to, kad priartėtų prie Džaredo, bet tai jai netrukdė. O jis keitė merginas žaibišku greičiu ir tik nedaugelis išsaugodavo su ja draugystę santykiams iširus.

- Pačios kaltos, - Lenai pasiskundus dėl draugijų neištikimybės kartą pasakė Džaredas. Nors jo žodžiai paglostė savimeilę, faktas liko faktu - Lena per jį turėjo siaurą draugijų ratą. Tačiau po skundo brolis jai dažniau leisdavo eiti drauge - greičiausiai iš gailesčio. Lena būtų apsiėjusi ir be gailesčio, bet ar elgeta gali būti išrankus?

- *Klausiau*, ką čia veiki? - šaltai griežtu balsu pakartojo Džaredas.

- Mokomės trigonometrijos, - suvokdama, kad tiesus atsakymas jį nuramins, atsakė Lena.

Džaredas akimis peršoko prie Adriano.

- Tai dabar toks tavo vardas?

Adrianas mįslingu žvilgsniu atrėmė šaltą draugo žvilgsnį.

- Džei, jeigu kažkas neduoda ramybės, pasakyk tiesiai šviesiai.

Džaredas įsmeigė akis į Leną, paskui vėl į Adrianą. Pastarasis lėtai atsitiesė ir tarp abiejų

vaikinių įvyko nebylus pokalbis. Jo prasmės Lena nesuprato.

- Žinai taisykles, - trumpai ir atžariai pasakė Džaredas.

- Gal ir mane apšviestumėte? - paprašė ji. - Apie kokias taisykles kalbate?

- Džaredas pagalvojo, kad tave merginu, - po dar vienos ilgos pauzės paaiškino Adrianas. - Gali nusiraminti, paskatinimo nesulaukiau.

- Ką? - nustebė Lena. Glaustame brolio atsakyme slypėjo du klausimai. Nors jos protas vijo šalin mintį, jog ji Adrianui galbūt *patinka* tiek, kad jis ją norėtų merginti, atsakyti į ant-rajį klausimą nebuvo sunku. - Džaredai Vestai, ar baidai nuo manęs potencialius vaikus? Jeigu tai tiesa... o, regis, taip ir yra... - Lena primėrkė akis. - Ar todėl ir Česteris *nepakvietė* manęs į vienuoliktos klasės baigimo balių? Nes jis tikrai ketino tai padaryti, žinau, kad ketino. Bet nepakvietė.

- Eik jau, pati jį atbaidei, - pasakė brolis. - Jis greičiausiai pagalvojo, kad mainais nori jį pakviesti paskraidyti skraidykle. Girdėjau, kad jis bijo aukščio.

- Ir kačiukų, - pridūrė Adrianas. - Tikėtina, kad net savo šešėlio.

- O gal man pajvairinimui kaip tik reikėjo kažko gaivaus, - subambėjo Lena. - Gal *norėjau* pamatyti, kaip gyvena išvaizdžioji, bet adrenalino nesivaikanti pasaulio vyrija, - faktas liko faktu - Česteris *buvo* labai išvaizdus. O jai tikrai nebūtų pakenkę praleisti šiek tiek laiko su žmonėmis, kurių nuo mažens nedievinu ir nelaikė didvyriais.

- Būtum suvalgiusi jį gyvą, - paantrino brolis.

- Vadinasi, toks ir buvo judviejų planas. Džaredai, prisiekiu, jeigu dar kada nors nutversiu tave kišantis į mano meilės reikalus, ir tavuosius paversiu pragaru. Nepasigailėsiu ir tavęs, - žiūrėdama į Adrianą pridūrė Lena.

- Manieji ir taip gyvas pragaras, - sumurmėjo šis priversdamas bičiulį prunkštelėti. Tarp jų vėl įvyko trumpas apsikeitimas nebyliomis frazėmis, dėl kurių Lena antrąkart pasijuto palikta nuošalėje. Tokie pasikalbėjimai tarp jų vykdavo gana dažnai, bet paprastai tai jai nekėlė problemų. Šiandien buvo kitaip.

- Dieve šventas, gal paliksite mane ramybėje?

- Tikrai, *Trigai*, - piktdžiugiškai tarė Džaredas. - Palikime ją ramybėje.

- Jeigu šią popietę eisime plaukioti banglėn-
tėm, prisiekiu, nuskandinsiu tave, - atkirto ką-
tik naują pravardę gavęs Adrianas.

Bičiulis jam draugiškai sprigtelėjo.

- Jau imate glamonėtis? - pasipiktino Lena. -
Gal galėtumėte tai daryti kur nors kitur? Ban-
dau susitelkti į namų darbus, - svarus argu-
mentas jos naudai. Nelaimėi, brolio dėmesys
nukrypo į vadovėlius.

- Nuo kada tau reikalinga pagalba atliekant
matematikos užduotis? - paklausė jis.

- Nuo tada, kai užduotys ėmė sunkėti. Kas
per kvailas klausimas?

- Tu rimtai? Tikrai nebesusitvarkai su pa-
prasčiausiomis trigonometrijos užduotimis?

- Štai kodėl manau, kad nesu šimtu procentų
savo tėvų vaikas, - pasakė Lena Adrianui. -
Veikiausiai mano tėvas buvo pieno išnešiotas.

- Tai jau tikrai, mieloji. Bet ištvermės tau
netrūksta, - atsiliepė šis. - O argi svarbu, kad
trigonometrinę užduotį išspręsi keliomis se-
kundėmis vėliau, nei likusieji? Dėl to nuo sa-
viškių tikrai nesiskiri.

- Na, taip, bet viską atlieku gerokai lėčiau. Ir
dėl to jie manęs išsižadės. Taip nutinka vi-

siems, kurie nesuspėja su likusiais.

- O nuo kada tu pradėjai nebespėti? - paklausė Džaredas, kuriam niekada neteko lieti prakaito, kad apskritai kur nors suspėtų. Jis visada pirmavo, visada buvo priešakyje. O Lena turėjo nuolat plušėti, kad pernelyg neatsilikytų.

Ir jai tai kainavo. Kaskart vis daugiau ir daugiau. Ji jautė, kad skirtumai tarp to, ką sugeba jos broliai ir sesuo, ir to, ką gali ji, darėsi vis ryškesni, juos skirianti praraja vis didėjo. Toks buvo prakeiksmas už laimę gimti paprastu žmogumi ypatingoje šeimoje.

- Ar išsižadėtum manęs, jeigu paskui jus nebespėčiau? - paklausė Lena brolio.

Džaredas neteko žado.

Adrianas ją stebėjo su keistai kvaila veido išraiška, kuri tarsi reiškė jį visą laiką nutuokus apie jos baimes, bet negalintį suprasti, kodėl Lena prakalbusi apie jas būtent dabar. Ir pati Lena nežinojo, kodėl prabilo apie jas dabar. Juk jai tereikėjo išspręsti paprasčiausią matematinį uždavinį.

- Pamiršk, ką sakiau, - sutrikusi pasakė ji.

- Tu neatsiliksi, - pagaliau atgavo kalbos dovaną Džaredas. - Aš tau neleisiu.

Jis tikrai nieko nesuprato.

- O gal man taip lemta? Juk aukščiau bambos neiššoksi.

- Ne, - kategoriškai paprieštaravo brolis. - Po galais. Taip kalba tik pralaimėtojai.

- Niekas nieko nepaliks užnugaryje, - raminančiai pasakė Adrianas. - Nė vienas nesame pralaimėtojas. Lena, Džaredas niekada tavęs neišsižadės. Jis tiesiog beprotiškai tave saugo. Nejaugi nematei, kaip pasiuto, kad drįsau užmesti į tave akį?

- Kurgi nematysiu, - atsakė Lena. - Bet jis saugo ne mane, o tave.

- Galbūt saugau jus abu, - įsiterpė Džaredas. - Ar tokia mintis nėra vienam nešovė į galvą?

- Maksimalistas, - sumurmėjo Lena. Kai Adrianas pritariamai linktelėjo, ji nusijuokė ir įtampa ėmė sklaidytis. Taip buvo kur kas geriau.

- Gal galime grįžti prie reikalo? - paklausė ji.

- Tik jeigu apsieisi be melodramos, - atkirto brolis.

- Nori nuogų faktų? Puiku, - Lena bedė pieštuku sau į krūtinę. - Silpnaprotei reikia pagalbos atliekant matematikos namų darbus, nes ji nori eiti paplaukioti banglente....